

Sandvikens Bataljons årsrapport

1952

Valgene ble som vanlig avholdt på Sandvikens Skole. De fikk dette resultat:

Offiserer 1952.

Henry Kårstad	Sjef
Kåre Olsvik	1. kompanisjef
Einar Walle	2. kompanisjef
Holger Olsen Vaksvik	1. løytnant
Magne Næss	2. løytnant
Harry Kristoffersen	Fanebærer
Tor Wilhelmsen	Tarmburmajør
Bjørn Nilsen	Adjutant
Bjørn Kvamme	1. troppsjef

Det så ikke så bra ut for Sandvikens Bataljon i 1952. Der var bra oppslutning av soldater, men med offiserer var det verre. Kåre Olsen, som nettopp var kommet en tur hjem fra sjøs, og som ikke hadde tenkt å fortsette i korpset, måtte gå inn som første kompanisjef. Økonomien var også dårlig. En optelling av trommer foretatt av tambur på andre året, Tor Wilhelmsen viste, at det kun var 3 brukbare trommer, 1 tromme manglet skinn, og 2 trommer manglet begge skinn. Videre manglet 3 par stokker. En helt defekt tromme var oppbevart hos Leif Birkeland som var tambur i 1950. Det var altså ikke rare greiene å starte sesongen med.

Der ble også dette året arrangert fellesutmarsj med Skansens og Verftets på Møhlenpris som forløp bra. Guttene hadde innøvet eksersisen jevnt og trutt og man var gått helt over til lørdagsmønstring med en ekstra mønstring i uken.

17. mai ble også feiret på en tilbørlig måte med deltagelse i flaggtoget, og med fest for soldatene etterpå.

Landtur ble det imidlertid ikke arrangert på grunn av manglende penger og andre årsaker. I stedet tok sjefen hele korpset med til Munkebotn hvor det ble løpskonkurranse og andre leker, og senere samme dag gikk man til hytten på Sandviksfjellet. Guttene hadde så visst ikke vondt av turen. Været var fint, og en rekke foreldre kom også opp og koste seg i den vakre naturen sammen med guttene. Guttene var friske sunne og opplagte da musikkorps møtte dem i Munkebotn, og derfra ble marsjert til Sandvikstorget for avslutning med defilering og parade. Her ble det også foretatt premieutdeling for løp og annen idrett. Henry Kårstad og Kåre Olsvik ble tildelt Ørneorden.

Reguleringen av Sjøgaten gikk sin gang, og den idylliske fortøyningsplass mellom Smidt & Zoon og Sandvikstorvet tok til å forsvinne. Det var så vidt Hermann Skare kom inn med sin båt uten å ta grunn. Nesseberget var i ferd med bli skutt bort, og mange av de koselige gamle boder og hus på Grunnen, Nettet og utover mot Ludebryggen måtte vike plass for anleggsmaskinene.